

Et andet problem ved ordningen er, at den tilgodeser én bestemt transportform, nemlig den kollektive trafik. Unge mennesker i landdistrikterne har ikke altid mulighed for at blive boende dér, hvis de skal anvende det kollektive system, som er meget udbygget de fleste steder, men ikke alle steder. Og hvis de bliver boende, men ikke vil eller ikke kan benytte sig af det kollektive tilbud, bliver de straffet på pengepungen.

Så ud fra en samlet vurdering kunne vi ikke støtte loven tilbage i 1996, og vi kan derfor heller ikke støtte denne ændring.

Vi ønsker stadig en model, som er mindre bureaukratisk også i forhold til ændringen, og som ikke kun støtter én bestemt gruppe af studerende; ændringen opfylder derfor ikke det formål, som er vores, nemlig at unge mennesker skal have mulighed for at blive boende også i de mindste bysamfund eller i landdistrikterne, mens de tager en uddannelse, og som stiller alle studerende ens, uanset måden hvorpå de transporterer sig til og fra uddannelsesstedet.

Da den konservative ordfører ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg meddele, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte lovforslaget.

Villy Søvndal (SF):

Da SF's ordfører på området, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre følgende:

Forslaget er en del af udmøntningen af aftalen mellem regeringen, SF og Enhedslisten.

Efter den gældende lov er det kun studerende, der har ret til Statens Uddannelsesstøtte, der kan få befodringsrabat. For studerende, der har opbrugt denne støttemulighed, kan det forekomme uhensigtsmæssigt hårdt også at miste befodringsrabatten, selv om de fortsat er i gang med uddannelsen.

Det foreslås derfor at udvide den gældende ordning, så Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte efter ansøgning fra den studerende og indstilling fra uddannelsesstedet kan godkende, at studerende kan få befodringsrabat i indtil 12 måneder, efter at de ikke længere kan få SU.

Vi støtter forslaget.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg skal ganske kort på Dansk Folkepartis ordførers vegne sige følgende:

Dette lovforslag blev behandlet i januar 1999, hvor Dansk Folkeparti meddelte, at vi ikke kun-

ne støtte dette lovforslag, da det var for bureaukratisk. Det mener vi stadig. Og i Dansk Folkeparti mener vi også stadig væk, at man faktisk burde have valgt at indføre en ordning, hvor man gav de unge mulighed for at få rabatten som et fradrag på selvangivelsen, således at man var ude over alle problemer.

Men da vi i Dansk Folkeparti gerne vil være med til at hjælpe de studerende, kan vi trods alt gå ind for lovforslaget.

Helge Bo Jensen (EL):

Som det er blevet sagt, gør denne her lov det muligt for studerende uden SU at få rabat til den kollektive trafik 1 år efter, at SU'en er faldet bort, så det er en forlængelse af den eksisterende rabatorrdning.

Og Enhedslisten kan selvfølgelig varmt støtte det her forslag, som er en forbedring for nogle af de studerende, der af forskellige grunde har opbrugt deres SU. De studerende, som bor langt fra deres uddannelsessteder og har opbrugt deres SU, vil i dag få et ret hårdt slag ved at miste rabatmuligheden, og det ændres altså med det her forslag.

Vi er tilfredse med dette lille og billige forslag, som alle partier i Folketinget i virkeligheden burde kunne støtte.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti ser positivt på indholdet af dette forslag om befodringsrabat til studerende, som ikke længere har SU, men stadig er under uddannelse, og vi sympatiserer med, at denne gruppe af studerende skal have en ekstra økonomisk støtte til befodrning. Men vi mener ikke, at det skal være på bekostning af de øvrige svage grupper i det danske samfund, som kommer til at opleve en skattestigning.

Så selve forslaget er vi for, men vi bryder os ikke om finansieringsformen.

Når vi ser på de danske studerendes økonomiske situation, ser det egentlig ganske godt ud, når vi altså sammenligner os med andre lande. Men gruppen af studerende, som har opbrugt deres SU, står naturligvis en del ringere, og derfor kan vi naturligvis støtte intentionen med forslaget her, så denne gruppe af studerende også får glæde af befodringsrabatten. Men omvendt mener vi ikke, at de studerende skal tilskyndes til at ende som evighedsstudenter, og derfor skal grænsen holdes ved de 12 måneder ekstra, og perioden bør ikke kunne forlænges.